

Finansministeren (Henning Dyremose):

Idet jeg i øvrigt kan erklære mig enig i det, hr. Bilgrav-Nielsen sagde, i det, fru Mimi Jakobsen sagde, og i det, hr. Kofod-Svendsen sagde, vil jeg gerne sige, at regeringen har tænkt sig at pålægge sig selv den selvdisciplin, at vi ikke vil fremsætte eller støtte lov- eller beslutningsforslag, der fører til merudgifter i 1992, medmindre der er enighed mellem aftalpartierne herom.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil kun tilslutte mig det, finansministeren har sagt, og jeg kan tilføje, at Venstre netop har betragtet det som noget meget vigtigt ved dette finanslovsforslag, at vi har fået den aftale. Det skal vi gerne endnu en gang sige.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Kim Behnke for en kort bemærkning, og jeg henstiller, at vi forholdsvis hurtigt kan vende tilbage til talerrækken.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

I forlængelse af det, hr. Jes Lunde sagde vedrørende alternative flertalsmuligheder – i denne forbindelse Socialdemokratiet, SF og Fremskridtspartiet – skal Socialdemokratiet være opmærksom på, at hvis et forslag fra Socialdemokratiet om f.eks. at forhøje folkepensionen også får støtte fra Socialistisk Folkeparti, vil der være flertal for det her i Folketinget. Så Socialdemokratiet skal ikke i det kommende år blot regne med blanko at kunne fremsætte hvad som helst af forslag og forvente, at de bliver stemt ned her i Folketinget. Det kan sagtens lade sig gøre at finde andre flertalsmuligheder.

Men det er i virkeligheden slet ikke det interessante – det var, hvad finansministeren sagde. Finansministeren sagde, at når der kommer forslag om flere udgifter, støtter regeringen dem også, og derfor bliver der ingen problemer med, at nogen overtræder noget forlig. Det har været situationen i 1990, det har været situationen i 1991, og når vi mødes til næste år ved samme tid, skal jeg gerne citere fra en liste, jeg har lavet i løbet af året, over alle de ekstra udgifter, regeringen selv har

stemt for i løbet af finansåret. Det har man gjort siden 1982 – i al den tid, man har siddet i regering – og det vil man fortsætte med at gøre.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Der er ikke nogen form for vetoret fra regeringens side over for forslag, Socialdemokratiet kan finde på at fremsætte her i Folketinget. Naturligvis sender vi ikke forslag til censur hos den regering, som vi er i opposition til, men det er klart, at der i et eller andet omfang er knyttet nogle bindinger til, at man laver en aftale om en finanslov, hvad angår bevillingerne i 1992. En masse af dem har vi jo drøftet direkte og taget meget konkret stilling til. Der er en udgiftspolitisk linje, som vi – med de påvirkninger, vi har kunnet få på den – har erklæret os enige i. Og det har vi så klaret ved det, som fru Mimi Jakobsen kaldte en gentleman agreement, hvor der også var gentlewomen iblandt, og sagt, at vi må drøfte eventuelle fortolkningsproblemer. Og det gør vi så. Der er hverken mere eller mindre at sige om det.

I øvrigt synes jeg – sagt til hr. Jes Lunde, som også prøvede denne diskussion i går – at der er tale om en helt grå akademisk diskussion, for der er ikke nogen forskel på det, som kan finde flertal i den kreds af partier, og det, der kan finde flertal i Folketinget, medmindre man vil operere med et alternativ, der hedder Socialdemokratiet, SF og Fremskridtspartiet. Og dertil kan jeg sige, at det har ikke nogen interesse for Socialdemokratiet. Det indgår ikke i vore strategiske overvejelser at operere med det flertal. Vi er meget optaget af at forbedre – og det burde SF også være – samarbejdsforholdet med midterpartierne her i Folketinget. Og det er også i det lys, man skal se den aftale, der er indgået her.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Der var ingen grund til at blive så vred på hr. Svend Heiselberg for det, hr. Svend Heiselberg siger. Det er, som om hr. Svend Heiselberg har overtrådt nogle uskrevne regler her i Folketinget. Hr. Svend Heiselberg siger jo bare sandheden, og det er også blevet bekræftet af midterpartierne, at hr. Svend Heiselberg havde ret i sin konstatering af – og det viser hele debatten